

מאיר קדז

בן שאול ושרה
נולד ב-תרפ"ז 1927
נפל בקום י"א תמוז
תש"ח 18.7.48

18.7.1948

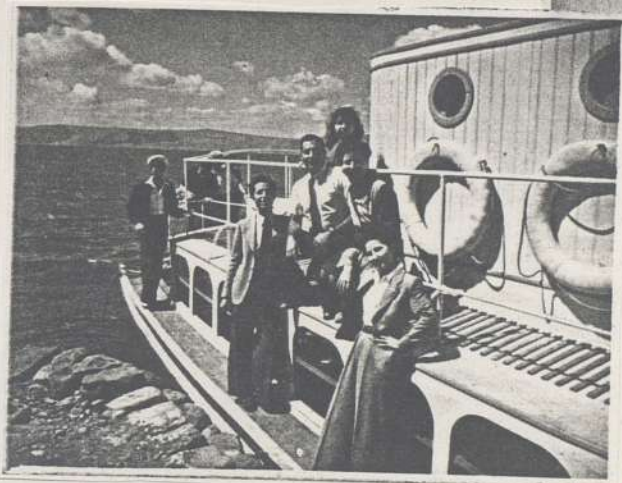
מאיר קזז

מאיר נולד בטבריה. לאחר שסיים את למודיו בביה"ס העממי, התחיל לעבוד כמסגר ולאחר מכן כטייח. המשפחה היתה מטופלת בילדים קטנים ומאיר היה המפרנס העיקרי. את נטל הפרנסה נשא באהבה ובמסירות ללא סייג. לאחיו הקטנים הוא שימש כאב שני במשפחה. מלא באהבה את דרישות הקטנים ועשה הכל כדי לספק להם את החסר. אף לאמו עזר נפשית וחומרית כאחת, על-מנת שלא תחוש בסבל קשילי הפרנסה. כרוב בני גילו, גם הוא הצטרף לשורות ה"הגנה" והיה בין משחררי טבריה. לאחר גיוסו הצטרף לחטיבת "גבעתי", שהיתה פאר החטיבות אז, והועבר לדרום, שם השתתף בקרב על אשדוד ובקרב בית-עפה ליד נגבה.

המשמעת היתה חלק מישותו. הוא הלך לאשר נשלח. באחד הקרבות נפצע מאיר ונשלח ע"י מפקדו לחופשה של שבוע ימים, אך לאחר יומיים, ארז את חפציו ושם את פעמיו חזרה ליחידתו. תחנוני האם לנצל את החופשה, שקבל להחלמה מפצעיו, היו לריק. "אמא! האם את רוצה, שיבואו הערבים לביתנו להרגנו?" השיב בתמיהה. מאיר חזר, אפוא, ליחידתו והשתלב באחד הקרבות, אשר ממנו לא חזר. יחד עם אפרים בן-דודו נפל. מאיר ואפרים הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו. הוא נפל בקרב על בית-עפה ביום 18.7.1984 ונקבר בבאר-טוביה ב-20.7.48.

ביום 11.6.53 הועברה גופתו למנוחת עולמים בחלקה הצבאית של בית הקברות בראש-פנה.

מאור צל הסיוע למ בני האלמנה הספינה.

מס' סדורי **№ 06394**

תעודה זמנית

שם המשפחה גל שם מאיר שם האב גל **21647**

הכתיבת הפרטית

הנ"ל התגייס לשרות מלא במחנה קלט מרכזי מס' 20/5

ביום 12/5/21 וטרם צויד בפנקס חייל.

תעודה זו תקפה עד 20/5

תאריך 12/5/21

חותמת המחנה.

חילוקי דעות 8-1947

הנה מילד של רחל

53 213

53 278

18. 7. 1948

אתה . כפי שהבנתי מסיפוריו של אבא . היית מהבחורים .
 שעליהם למדנו בסיפורי ההיסטוריה ואשר קראנו עליהם
 בסיפורים של יהודה עמיחי ואברהם חלפי . הבחורים יפי
 הבגרות והטהרה . אידיאליסטים .
 בעלי רוח התנגדות . שבות המולדת עומדת בפאס
 מסיניהם .

אתה וחבריך . שנפלתם על השנת המדינה שהייתה
 בחיתוליה . הפכתם לסמל של נחישות ונכונות להקרבה .
 היום זה אולי נשמע מאוד מליצי ואפילו "עם" אבל אתם
 באמת אהבתם את הארץ .

אבא סיפר לי שהתנגדת ל"השנה" : ואף עזרת לבחורים
 שאלו לארץ - אירחת אותם בביתך ותמכת בהם .
 נראה לי . שאת הערכים האלה ספלת מהוריך . אחרי
 נפילתך סבא וסבתא סיבבו לקבל תמיכה כספית מהמדינה
 . איך הם ייקחו כסף מהמדינה ? הרי היא ענייה ורק
 התחילה לעשות את צעדיה הראשונים...

מאיר . אלה הפרטים ה"יבשים" שהצלחתי לצלוח
 מהאינטרנט על הקרב שבו השתתפת :
 אתה השתייכת לצד 54 של חטיבת עב עתי . אשר הוקם
 במהלך 1946 . ופעל באופן רצוף עד ינואר 1950 .
 הצד 54 שלק איבד 136 חיילים במלחמת השחרור מתוכם
 35 נהרגו בקרב בבית עפא . הקרב שבו נפלת אתה .
 הקרב נערך בתקופת השיא של פעולות נגד המצרים וזו
 הפסקת האש (ההפוגה השנייה) .

מאיר . מכיוון שמכל התמונות (מעטות במספר) שבהן
 אתה מצולם אתה נראה מחייך . בחפתי לצרף למכתבי
 סיר שכתב המשוור חלפי :

M
30.04.07

מכתב למאיר . האח של אבא שלי . ז'וז' אלום .

מאיר . ביום העצמאות תסטי"ז התבקשתי על ידי אבא שלי לכתוב אליך כמה מילים כדי שאלה יצטרפו למעט החומר אוזותיך ביז לבנים .

אני חייבת להודות שהמשימה נראתה לי קשה . מנסה שלא זיברו אוזותיך הרבה במשפחה . ואני . לא שאלתי . כי פחדתי לנלוש בכאב... קשה היה לי . וכך עט היום . לשאת את העצב העיניים של אבא . כשהוא מדבר אליך מתוך איסוף שברי זיכרונות של ילדה אני זוכרת את פניך ניבטות בחיוך מתוך שתי תמונות . האחת תלויה בבית של סבא שאול והשנייה בביתו של ז'וז' עזיז . פנים יפות . נקיות . תמות וכל כך צעירות - עז כאב . פנים של צעיר שלא זכה להתבגר .

אני זוכרת באופן עמום את סבתא שרה . אמא שלך . שוכבת במיטה (לא זוכרת אותה מהלכת על רגליה) בשיער ערוץ במשפחת . ארשת פניה מאאת סבל וכאב . איכשהו הצלחתי להבין כיילדה קטנה .

סבתא שרה לא קמה מיטתה בשלל הבן שנפל . סבתא וסבא לא זכו לראות אותך הופך מבחור לעבר . סבתא התחננה אליך . כשחזרת פצוץ הבייתה . אבל תשוב לשדה הקרב . אבל תחנניה לא הצליחו להניא אותך מאחזרף אל חבריך האוחמים .

מי יודע ? אולי כבר אצ ניבא לב האם רעות...

12

הם יחייכו כק תמיז

הם אתו מוות ערוב
 כי אין אחר
 ומאל אין מהרכים אותם ערב
 האילה טוב
 או בחל שמת

הניחו להם האנוחות
 יש להם ארץ רבה
 וירח מלא משלוח על אילותיהם
 צמחותינו טרצה לניצחם השלו

הם אחייכים
 הם יחייכו כק תמיז
 אלה פניהם וזהו חיוק שפתיהם הנצחי
 לאחר אונחתם הארצית
 והאחרונה שלהם

עמותת "ייד לשריוון" בלטרוון

ייד לשריוון-לטרוון
YAD LASHIRYON-LATRUN

מ.א. 0021647

טוראי קזז מאיר ז"ל

בן שרה-סלחה ושאול
נולד בטבריה

ב-כ"ז בטבת תרפ"ז, 1/1/1927

נפל בקרב

ב-י"א בתמוז תש"ח, 18/7/1948

במלחמת העצמאות

שרת בגבעתי - תש"ח, חיל השריון

יחידה: קהנ"ר 54

מקום נפילה: בית עפה

באזור: השפלה הדרומית והנגב

נקבר בראש פינה

טוראי קזז מאיר ז"ל
בן 21 בנפלו

קורות חיים

קזז מאיר בן שאול וסלחה. נולד בשנת 1927 בטבריה. גמר בית-ספר עממי והתחיל לעבוד, בתחילה כמסגר, ואחר-כך - כטייח.

אביו היה בא בימים ומטופל בילדים קטנים, ומאיר היה למעשה המפרנס היחידי בבית ומילא את תפקידו זה בנאמנות ובשמחה. כרוב בני גילו הצטרף גם הוא ל"הגנה" וזכה להיות בין משחררי עירו טבריה. משגויס גיוס מלא צורף לחטיבת "גבעתי" ועבר לדרום. השתתף בקרב אשדוד ובקרב בית-עפה שלייד נגבה. היה בעל משמעת והלך לאשר נשלח, אך תנאי אחד התנו הוא ובן דודו אפרים, ששירתו באותה חטיבה: שיהיו תמיד ביחד. וכך קרה ששניהם נפלו יחד בקרב בית-עפה ביום 18.7.1948 נקבר בבאר-טוביה ב-20.7.1948 הועבר למנוחת-עולמים בראש-פינה ביום 11.6.1953

לזכרם

... כי רעות שקזאת לעולם
לא תתן את ליבנו לשכוח ...

חיים אורי .

אחינו מאיר ז"ל, יצא לעבודה בגיל צעיר, כדי לעזור בפרנסת המשפחה.

מעבודתו, חסך סכום כסף קטן, כדי לקנות מקלט רדיו למשפחה, שבאותם ימים נחשב למותרות.

זכור לנו כיצד נהג אחינו מאיר ז"ל לשבת לסעוד את ארוחותיו ליד המקלט, שממנו בקעה מוסיקה, או כל מלל שהוא, כשכל גאותו על רכישת המקלט שהצליח לרכוש מפרי עמלו.

המקלט בביתנו היה היחיד בשכונה באותם ימים, והשכנים נהנו ממנו, כל אימת שאנו להאזין לחדשות של אותם ימי המחטרות במדינה.

לאחר האסון שפקד את המשפחה וכעבור זמן, משרד הביטחון עמד להקים מצבות לזכר הבחורים שנפלו במלחמת השחרור. משהבייט פנה אל הורי והודיע להם על כוונתו זו, אמא, עם כאבה הכבד מנשוא, לא הרהרה הרבה, מכרה את מקלט הרדיו של מאיר ז"ל, ואת תמורתו תרמה למשהבייט עבור הקמת המצבה.

בחלוף שנה ואולי אף יותר, פנו אלינו שוב ממשרד הביטחון, אך הפעם הודיעו לנו שהמדינה מעניקה למשפחות השכולות, ששכלו את יקיריהן, תמיכה וכי משפחתנו זכאית לתגמולים. אך אמא, על אף כאבה שטרם שכך, ענתה בסרוב מוחלט, כאשר בפיה הטענה: "איני רוצה כופר עבור דם בני שחירף נפשו להקמת מדינת ישראל" וכי "המדינה צעירה לימים עדיין והינה עניה, זאני כאבי לא ישכך עד יום מותי".

שמו של אחינו מאיר ז"ל, ניתן לשלושה אחיינים במשפחתנו.

אחיינית אחת שנולדה בשנות החמישים הראשונות, נושאת את השם "מאירה". אחיין אחד שנולד בסוף שנות החמישים נקרא "מאיר" והאחרון אחיין נוסף גם הוא נושא את השם מאיר.

האחיין האחרון שהוא הצעיר מכולם, מדי פעם עולים בו הרהורים לגבי השם, ומעלה שאלות לגבי דודו המנוח: כיצד הדוד נראה?, האם דומה לו?, מה היה אופיו?, ובמה הוא עסק עד לגיוסו?.

יותר ויותר פרטים ברצונו לשמוע, כיצד קרה האסון, היכן הוא נפל, ועוד שאלות כהנה וכהנה. לאביו יש הרושם, שהוא מנסה למצוא אולי קוים משותפים לו ולדודו מאיר ז"ל, והסקרנות שלו עולה וצפה מדי פעם.

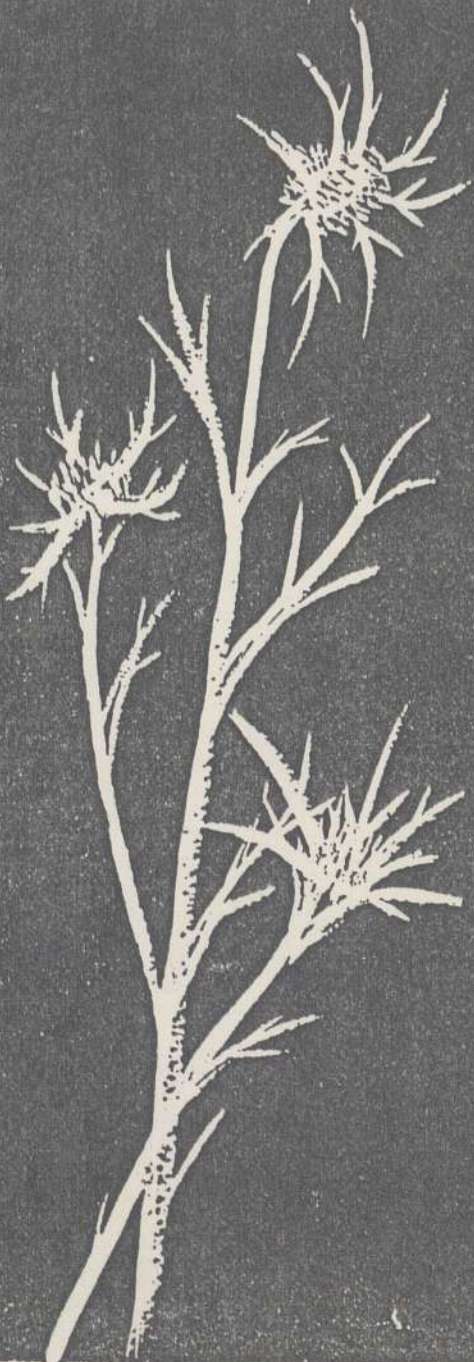
במו פרה
הנרשא אל השמש
צמח

בהושטך ידך
אל כל שעה
במו פרה

המעמק שורשי
פרסת רשת
ללכוד
האמת

במו פרה
נקטפו חייך
בדומה

אולי זעקת
אולי גם פרחים
זעקים ?

ט.ה.י.ב.
11/12/89

אשר יאמר
אשר יאמר
אשר יאמר

אשר יאמר קודם
מה אשר יאמר קודם

התקבצו לנו
התקבצו לנו
התקבצו לנו

התקבצו לנו
התקבצו לנו
התקבצו לנו

התקבצו לנו
התקבצו לנו
התקבצו לנו

התקבצו לנו
התקבצו לנו
התקבצו לנו

התקבצו לנו
התקבצו לנו
התקבצו לנו

אמונת אלוה קליל ע"פ

אלוה ע"פ היה הבורא תבונה, אדם אפואת הטיחלת, פרה
אשון אלוה הפקדת המלכה, אלוה היה פוף שמשו הקולו אף
הפוסה, אכן השתדל אלוה אלוה אלוה כפי אלה הן אלוה ואלוהו.
אלוה היה קדש תמיד זמלטה, תמיד אהיק אלוה אדם זמלטה
התורה. כאשר פקדה אהיה השתדל, אלוה היה בין השמעים,
לפך הלוהו ונשחזר אהיה, זמלטה אהיה אים התיש זמלטה
זמלטה, הבית הקדש אהיה, אף הלוהו אהיה אים: "אה
זמלטה אהיה אהיה, אלוה אהיה זמלטה אהיה" הלוהו אהיה
אלוה תמיד.

הלוהו אהיה אהיה, אהיה אהיה אהיה אהיה, אהיה
אן הלוהו אהיה אהיה.

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה, אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה, אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה.

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה, אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה, אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה.

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה, אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה.

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה, אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה, אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה.

אלוה אהיה קליל.

אחי חזר מן השדה
בצד אפר.
ואני חששתי שעת חלומי יתבדה
והחלתי עיך את פצמי לספר.
ואחי שותק.

אחר חטאתי בכיסי הסגן
ובצאתי אספלות שיבש כותנה.
ובגליה שחוקה את שטה
נחת לצור של פרחים.
ואחי שותק.

אני הופרתי את הצרור
והוצאתי חפציו זכר אחרי זכר.
הידד, אחי, אחי הגבור
היה מצאתי אותה תדן
הידד, אחי, אחי הגבור,
אשיר גאנה לשמך!

ואחי שותק.

ואחי שותק.

ודע מן האדמה זועק.

